

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

718. An teneat resignatio facta post spolium per Procuratorem ad resignandum constitutum sponte ante spoliationem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

er facta per spoliatorem. Paris. n. 107. citans Sarn. de triennali. q. 39. Felin. in c. olim num. 11. de rescrip. Rotam decis. 19. de restit. spol. in novis &c. sic etiam tradit Lott. loc. cit. n. 104. ubi: Simultaneæ confessionis, nempe factæ à resignante, & resignatario de possessione resignantis operari potest respectu tituli, & coloris illius, ita, ut probato primo extremo, non possit resignatarius excipere de defectu tituli colorati respectu probationis possessionis, etsi secus sit quod ad effectum adjudicationis in petitorio, ut Lott. nu. 105. dicens, sic distinxisse Rotam decis. 19. de restit. spol. in novis. Tertio ex probatione diuturnæ possessionis. Paris. n. 108. citans Abb. Butr. & AA. communiter in cit. c. in literis; quia ex longa possessione beneficii oritur præsumptio ingressus Canonici, Paris. nu. 109. citans Roman. conf. 117. in fine; sufficit autem possessio decem annorum. Paris. nu. 111. citans Felin. in c. illud. n. 6. de præsump. Anchar. conf. 117. in fine. & alios. Et sic longo tempore reputatus Clericus, & existens in quali possessione beneficii, etiam curati, habet intentionem fundatam, licet non habeat literas Ordinum, & præsumitur ordinatus. Paris. nu. 112. citans Hof. Butr. Abb. & DD. communiter in cit. c. illud. de præsump. Sic ei, qui per 30. annos possedit beneficium, præsumitur facta collatio, licet non habeat literas collationis, Paris. nu. 113. juxta eisdem AA. ll. cit. Decium. conf. 118. n. 2. Reputaturque tunc calumnia facta petitoris petentis literas. Paris. nu. 114. citans Gemin. in c. si Judex. §. ult. nu. 4. de sent. excom. in 6. testans, licet responsum à S. Congregat. Episcoporum in Nolensi visitat. Quarto probatur color & titulus ex testimonio de auditu à spoliato, qui possidebat. Paris. n. 116. citans Bellamer. decis. 455. in fine. Felin. in c. ex parte. de restit. spol. Rotam decis. 8. eod. tit. in novis &c. Quinto probatur coloratus titulus ad favorem resignatarii agentis super spolio ex narrativa resignationis facta in literis expeditis continentibus reservationem certæ pensionis ad favorem resignantis. Paris. nu. 117. citans Sarn. de triennali. q. 39. in fine. testantem sic resolutum, à Rota. Atque ita ad hunc colorem probandum sufficit probatio levis. Paris. nu. 118. citans Mascard. de probat. conl. 1322. n. 1. cum etiam probetur ex institutione, etiam non confitio de præsentatione. Paris. n. 119. ex Rebuff. de pacif. poss. n. 32. Quin & per expectativam. Paris. nu. 121. ex Sarn. de triennali. q. 24. nu. 4. restante, sic sæpe decisum à Rota. Unde jam inferitur, si ad restitutionem spoliati in beneficiis requiratur probatio tituli, non esse dandam restitutionem ei, qui beneficium possidere non potuit, nec potest; cum clarè & notoriè constet de jure non petentis, & frustra tractetur de possessione cum eo, qui possidere non potuit nec potest. Paris. nu. 123. & 124. id pluribus. seq. n. exemplificans, v. g. in laico intruso, excommunicato, & ut habet n. 137. in omnibus casibus, in quibus constaret de notorio defectu proprietatis; et quod in his casibus non est spoliato concedenda restitutio ad beneficium, pro quo citat Cravert. conf. 190. n. 8. Menoch. de remed. recup. possess. remed. 15. num. 438. Mascard. de prob. conl. 1326. &c. Item in omnibus casibus, in quibus objicitur alicui, quod ipse jure privaretur dominio, & possessione; et quod, cum ipse jure sit privatus, non dicatur posse possidere, juxta gl. in c. quo jure. d. 8. ut habet Paris. nu. 138. & 139. citans Menoch. ubi ante nu. 330. P. Leuren. Fori Benef. Tom. III.

Abb. in c. item cum quis. n. 9. & 10. de restit. spoliat. & plures alios.

Questio 716. An resignatio facta post spoliationem coram Iudice competente valeat, ita ut in eo casu restitutio non debeat?

Respondeo affirmativè. Castrop. cit. §. 5. nu. 7. Azor. cit. c. 26. q. 7. Paris. l. 13. q. 5. n. 21. citantes Abb. in c. sollicitè. de restit. spol. n. 10. Rebuff. in pr. tit. de vi in resign. contra Menoch. de recup. poss. remed. 1. n. 277. motum hac ratione, quod resignatio fieri non possit nisi, in manibus Papæ, Episcopi, aut alterius Superioris. Siquidem auctoritas judicis de causa cognoscentis pergat, & excludit omnem suspensionem violentiæ, & metus. AA. iidem, uti & Card. Paris. conf. 96. nu. 39. vol. 1. Bartol. in l. frater à fratre. nu. 51. ff. de condit. indeb. & alii apud Paris. loc. cit. nu. 22. qui etiam nu. 25. respondet ad rationem Menochii; quod iudex ratione causæ coram ipso pendens dicatur Superior, cum habeat jurisdictionem, quodque auditor Rotæ possit recipere cessionem litis & causæ coram eo pendens.

Questio 717. An resignatio facta post privationem, ubi certò constat eam factam sine vi & metu, valeat, & nequeat rescindi?

Respondeo affirmativè. Azor. loc. cit. Paris. cit. q. 5. num. 8. citans Abb. in cit. c. sollicitè. Menoch. de recuperand. poss. remed. 1. n. 267. & 276. ac dicens communem, quamvis Paris. nu. 33. dicat, Rotam in Abulensi. 29. Decemb. 1557. in contrarium firmasse, nempe dandam restitutionem non obstante quacunque resignatione, etiam spontaneâ postea securâ, et quod non videatur renunciatum actioni spolii, nisi expresse dicatur secundum stylum Rotæ: quin & expresse ait Paris. n. 35. hanc ipsam Rotæ decis. de plano procedere, seu concedendam restitutionem non obstante resignatione quacunque etiam spontaneâ, quoties resignatio facta fuit in favorem illius, qui spoliavit; secus, si facta in favorem alterius ex aliqua causa, v. g. quia resignans senex, vel non potest, vel non vult litigare &c. De cetero ratio responsionis est, quod resignatio spontanea sit valida, & apparente veritate de non metu & violentiâ, cesset præsumptio metus & violentiæ; idque argumento cit. c. sollicitè. ubi dum ait Papa, non esse verisimile aliquem sponte renunciare post spoliium, satis indicat, quodsi contrarium appareat, cesset dicta præsumptio. Paris. à nu. 29. dixi, ubi constat resignationem post spoliationem factam sine metu, & violentiâ; nam in dubio, resignatumne sit sponte, nec ne, non præsumitur resignatio post spoliium facta sponte. Azor. loc. cit. Paris. num. 36. et quod actus præsumatur factus ob causam, quæ præcesserit. Paris. ibid. ex Barbat. conf. 11. col. 6. in fine. l. 2.

Questio 718. An teneat resignatio facta post spoliium per Procuratorem ad resignandum constitutum sponte ante spoliationem?

Respondeo affirmativè. Castrop. Azor. ll. cit. Paris. cit. q. 5. nu. 37. citantes Menoch. ubi ante. remed. 1. num. 272. Abb. in c. sollicitè. nu. 11. & ibi AA. communiter. Dum enim sponte & liberè ante spoliationem fuit constitutus Procurator, ad

huc dicitur resignatio libera & spontanea, etiam si Procurator resignavit post spoliationem; cum facta per eum resignatio trahatur ad diem mandati, quando non aderat spoliatus, & consequenter nec vis, nec metus. Paris. n. 38. & ex eo Azor. Adde, quod, ut ibidem, dum constituitur Procurator ad resignandum, Principalis videatur beneficium resignandum habere pro derelicto, juxta dictum Abb. in cir. c. sollicitud. nu. 11. quemadmodum quis constituens Procuratorem ad adeundam hereditatem, eo ipso censetur hereditas adita ex illa animi declaratione. Paris. n. 39. juxta l. Paulus per Procurat. ff. de acquir. hered. & Cujatium l. 1. observat. juris c. 34.

Questio 719. An valida sit & firma resignatio facta post longum tempus a spoliatione, Resignante nihil de spoliatione conquesto?

Respondeo affirmativè; Cessat enim tunc præsumptio violentiæ continuatæ; quia dum nemo præsumatur velle jactare suum, si resignans metu fuisset inductus, de eo conquereretur. Castrop. Azor. ll. cir. Paris. nu. 41. & 42. citans Butrio in c. sollicitud. Menoch. ubi antè. nu. 278. Limitat tamen responsum Paris. à n. 43. si facta fuerit resignatio in favorem tertii, qui non spoliavit, & si de omni casu constet, quod resignans non fuerit conquestus, quia durabat eadem causa metus; durante enim eadè causâ metus voluntas semper dicitur meticulosa. l. 2. c. quod metus causâ. Ac ideo poterit petere talis resignans restitutionem, quando poterit, ut Paris. n. 45. Et resignans post spoliatum, qui non fuit admittus, admittendus erit ad probandum, id se non fecisse, quia timebat, vel vis inferebatur, aut mina. Paris. n. 47. in fine. Argumento c. sollicitud. Quod autem Trid. c. 19. sess. 25. de regular. statuit, ut elapso quinquennio non possit præterire per vim & metum se ingressum religionem, reclamare, etiam si toto illo quinquennio duraverit eadem causa vis & metus, ut censuit S. Cong. Concil. 21. Aug. 1572. dum Concilium quasi præsumptione quadam vult, ut post quinquennium nemo audiat. Id inquam speciale dicit. Paris. n. 46. non trahendum ad præsentem casum. De cetero Castrop. annum statuit, post quem facta resignatio sit firma.

Questio 720. An teneat, & firma sit resignatio facta post spoliatum, ubi resignans pepigisset cum spoliatore, se non acturum possessorio adversus spoliatum?

Respondeo: Esse firmam, & talem non esse restituendum, Paris. cir. q. 5. num. 48. citans Menoch. ubi suprâ remed. 1. n. 261. Card. Paris. conf. 1. n. 151. vol. 1. Abb. in c. sollicitud. de restit. spol. n. 16. Rebuff. & c. potest enim spoliatus cedere actione spolii, Paris. n. 49. juncto n. 84. & 85. (ubi: notanda conclusio communiter recepta, quod actio spolii competens super beneficio potest cedi in favorem alicujus, & ideo potest quis promittere per pactum se non acturum spolio) Azor. loc. cir. cum communi DD. in c. sollicitud. & hoc modo, nempe paciscendo, ut dictum, ei ceditur. Paris. ibidem. Validum autem & firmum est tale pactum, non secus ac firmum est pactum post furtum, ne furti agatur, & ne ablatum restituatur. l. si unus. §. pactam. ff. de pactis, sicut & pactum de non molestando possessorem, ut Menoch. loc. cir. n. 283. Adeo-

que & resignatio facta post tale pactum est firma. Paris. n. 50. & 51.

2. Proceduntque hæc à fortiore, si interpositum quoque juramentum; licet enim resignatio etiam cum juramento facta post spoliationem non impediat restitutionem, juramentum tamen præstitum postea de non agendo, impedit, ne possit intentari remedium restitutionis. Paris. nu. 52. citans Abb. in c. sollicitud. in fine. Menoch. ubi antè. n. 287. & 295. Card. Paris. loc. cir. & c. juramentum enim, ut dictum suprâ, debet servari, ubi potest sine interitu salutis æternæ, c. cum contingat, de jure jur. c. quamvis, de pactis in 6. Paris. num. 53. citans D. Tho. 2. 2. q. 89. a. 7. Covar. in cir. c. quamvis. p. 1. §. 6. n. 6. Alciat. in cir. c. cum contingat & c. Unde & patet differentia inter resignationem, pactum, & juramentum facta post spoliationem; resignatio enim spectat jus proprietatis, & non possessionis. Pactum de non agendo possessorio, vel non molestando concernit ipsam possessionem. Paris. cir. n. 53. ex Abb. in c. sollicitud. Neque obstat cir. c. sollicitud. dum à pari procedere censet resignationem, & juramentum facta post spoliationem ad effectum, ut tam hoc, quàm illa dicatur facta ex metu; nam licet præsumatur metus, ut dicitur cir. c. purgatur tamen ille per verba apponi solita à Notariis de stylo in instrumento, in quo dicitur sponte jurasse, nullo metu & c. Paris. n. 54. citans Abb. Butr. & Imol. & alios passim in cir. c. sollicitud. Card. Paris. conf. 5. n. 187. vol. 4. & c. cum hujusmodi præsumptio resultans ex verbis instrumenti tollat aliam præsumptionem legis, juxta l. nam ita divus ff. de restit. in integ. c. literis, de præsump. Paris. n. 55. & hoc, etiam si dicta clausula passim ex stylo potius, & Notariorum consuetudine apponatur citra partium voluntatem. Paris. n. 56. citans Abb. in c. cum contingat. Ruin. conf. 159. n. 16. l. 3. decium & c. quamvis inter pactum, & juramentum metu extorta & alia accedat differentia maxima, nempe quod juramentum etiam in hoc casu servandum, nisi absolutione remittatur, quod in pacto locum non habet. Paris. n. 57.

3. De cetero pactum illud de non agendo possessorio, seu de non molestando intelligitur tam de molestia juris, quàm facti juxta suam significationem. Paris. n. 58. citans Ruin. conf. 48. n. 9. l. 2. Decium, conf. 581. n. 11. addensque nu. 59. ex Menoch. loc. cir. nu. 285. idem esse de verbo controversia, cum eadem sit significatio verborum molestia & controversia, juxta gl. & Bartol. in l. Lucius. §. tres heredes. ff. de pactis. Quod si tamen hujusmodi pactum fieret ante spoliationem, non valeret, & eo non obstante, si postea fuit spoliatus, erit restituendus. Paris. n. 61. citans Abb. in c. sollicitud. eo quod tale pactum esset contra bonos mores. Paris. n. 62. citans l. si unus. §. pacta. ff. de pactis. Card. Paris. conf. 92. n. 21. vol. 4. Pacta autem, quæ sunt contra bonos mores, sunt nulla ipso facto, juxta gl. in c. ult. de pactis, uti etiam ea, quæ præstant materiam delinquendi (uti esset hoc pactum) l. convenire. ff. de pactis. Paris. n. 63.

Questio 721. An resignanti post spoliatum concedatur restitutio, si resignavit in favorem tertii, à quo spoliatus non fuit?

Respondeo affirmativè. Azor. cir. c. 26. q. 7. Paris. cir. q. 5. n. 69. citans plures pro hoc Rota decisiones, contra Cassad. decis. 4. de restit. spol. Rationem dat n. 70. quod licet talis Resignans ces-

serit